

Beste Stephan,

'Ontwikkeling is niet het vullen van een emmer, maar het ontsteken van een vuur.' Een citaat van de Ierse dichter en Nobelprijswinnaar William Butler Yeats. Ik zag deze zin en moest gelijk aan jou denken. In jouw eigen woorden, met dat lekkere Twentse accent, zou je zeggen: 'Alles voor het vlammetje'. En dat zég je niet alleen regelmatig, dat lééf je.

Je hart staat al meer dan dertig jaar in vuur en vlam voor de brandweer. Had je dat gedacht, toen je als jong broekie afstudeerde als brandweerofficier bij de Rijksbrandweeracademie in Schaarsbergen? In de jaren die volgden heb je alle hoeken en gaten van de brandweer gezien. Je bent gaspakdrager geweest, brandweerdruiker, instructeur, redactievoorzitter, commandant, leider van de club.

Als je jouw CV leest, zie je niet alleen een leergierige jongen, maar iemand met hart voor de zaak. Jij staat én gaat voor de brandweer. Je hoeft maar naar je social media te kijken om dat te zien. Je zet brandweermensen in het zonnetje, maakt Nederlanders bewust van het belang van rookmelders, herdenkt, spreekt moed in, legt uit: alles voor het vlammetje.

In jouw dertigjarige carrière is er veel gebeurd. En laten we eerlijk zijn: dat zijn niet alleen reddingen van kinderen en puppy's uit brandende huizen, zoals het romantische beeld dat van jouw beroep heerst. Het zijn vaak gebeurtenissen die nog lang op je netvlies blijven staan. Misschien zelfs in je hart zijn gegrift. De vuurwerkkramp in Enschede, het neerstorten van een F-16 op woonwijk Hasseler Es, vele branden met dodelijke afloop, auto's te water, explosieve stoffen, onveilige situaties. Soms met jarenlange nasleep.

Wat ik overal terug hoor, is hoeveel waardering er is voor jouw lange adem. Je geeft niet alleen alles tijdens bijvoorbeeld de vuurwerkkramp, maar je zorgt er ook voor dat je betrokken blijft bij de nasleep. Welke lessen kunnen we hieruit trekken? Wat kan en moet beter? Dat levert

weleens verhitte discussies op, zoals bij het Vliegvuur in Scheveningen, maar dat is nodig om van te leren. Veiligheid is belangrijker dan ego's, gelijk krijgen of macht. Dat weet jij als geen ander.

Persoonlijk merk ik jouw betrokkenheid van dichtbij als we omgekomen brandweermensen herdenken in Schaarsbergen. Met nabestaanden, alle 25 commandanten en betrokken collega's eren we hun overleden familielid en maatje. Dat hebben we nu drie keer samen gedaan. Heftige momenten, ontroerend, mooi. Er spreekt verbondenheid uit en betrokkenheid.

Dat zie ik ook terug in jouw inzet voor nazorg van brandweermensen met geestelijke klachten die voortkomen uit het werk, zoals PTSS. Je laat je mensen niet in de kou staan. Benoemt het onnoembare, haalt de schaamte weg. Die openheid over de heftige kanten van het werk is heel belangrijk, maar niet vanzelfsprekend. What you see is what you get bij jou, en dat is véél.

Een van jouw andere grote verdiensten (het zijn er veel meer) is het oprichten van de Twente Safety Campus. Je hebt een plek weten te creëren op voormalig vliegveld Twente waar wordt geleerd, getest en ontwikkeld. Kinderen leren er wat ze moeten doen bij brand, senioren krijgen valtraining en tips tegen babbeltrucs, de nieuwste veiligheidssnufjes en pufjes worden er in een Willy Wortel-achtige omgeving bedacht. Het heeft ervoor gezorgd dat Twente een innovatieve veiligheidsregio is geworden, iets waar je trots op mag zijn. De titel 'meest innovatieve brandweer van Nederland' heb ik zelfs gehoord. Dat hoor ik vanuit mijn rol denk ik niet te herhalen, maar we zijn hier toch in klein gezelschap ;-)

Dat leren en ontwikkelen stopt niet in Twente. Je gaat regelmatig naar landen in Europa, het Caribische deel van ons Koninkrijk, de VS en Zuid-Amerika. Je zorgt dat mensen daar van ons leren, en neemt nieuwe inzichten mee terug naar Nederland.

Je zet zo de brandweer niet alleen op de kaart, je zorgt er voor dat de veiligheid van ons land én andere landen wordt vergroot. Daar heb ik diep respect voor.

Wat zo mooi is, en ook dat zeg ik alleen in dit kleine gezelschap: normaal gesproken is het een mijl op zeven om te beslissen wie president van de FEU wordt. Enorme discussies en gedoe, wat het is een eervolle, belangrijke functie. Dit keer was daar totaal geen discussie over. Jij bent de gedroomde nieuwe president van De Europese Brandweer Federatie. Na alles wat je voor de brandweer in binnen- en buitenland hebt gedaan een logische keuze. Je bouwt en verbindt, bent een boegbeeld.

Maar we laten je niet los. En we laten je niet naar de FEU gaan voor we je nog één keer goed in het zonnetje zetten. Beste Stephan, bedankt voor alles wat je voor de brandweer in Nederland en onze veiligheid hebt gedaan. Je ontsteekt het vuur zoals Yeats heeft bedoeld, je ontwikkelt jezelf én de brandweer.

Het doet me dan ook ontzettend veel plezier dat het Zijne Majesteit de Koning heeft behaagd om je te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau!